

RFoD

Riksförbundet för Folkmusik och dans, RFoD, om Kulturpropositionen

Riksförbundet för Folkmusik och Dans, RFoD, kommenterar nedan delar av Kulturpropositionen som är direkt relevanta för våra medlemmar. En generell iakttagelse och farhåga är att propositionen tonar ner de starka viljeyttringar som fanns i Kulturutredningen som gick ut på att kulturpolitiken skall bjuda in och främja alla. Människor med olika kulturbakgrund och kulturformer med olika grad av institutionsuppbackning skulle inkluderas i kulturlivet. Vi kritiserade redan utredningen för att den saknar förslag för hur alla ska få komma med. Vårt intryck är att regeringen tonar ner utredningens mål på detta område och har alltför svaga förslag på metoder för hur alla ska bli delaktiga.

RFoD anser att kulturformerna folkmusik, världsmusik, folkdans, världsdans att inkluderas fullt ut i kulturlivet. De främsta utövarna skall ges möjlighet att arbeta professionellt som artister och pedagoger. Barn och unga liksom den breda allmänheten skall ges möjlighet att uppleva dessa kulturformer och dess utövare i hela landet.

Ideella arrangörer en ryggrad för musiklivet

Det finns idag ett sinnrikt samspel – statliga pengar, regionala insatser, kommunala pengar. Om detta ruckas är det stor risk att många fungerande arrangörer slutar. Staten gör en liten insats men stimulerar till att resurserna mångfaldigas – ofta mer än tiodubblas. Propositionen är oklar på denna punkt. Arrangörernas medel fördelas tills vidare av kulturrådet. Men frågan skall ytterligare utredas.

Riksdagen bör klarat uttala att lokala ideella arrangörer i musiklivet som idag är på samma anslag som fria grupper även i fortsättningen får sina statsbidrag fördelade centralt. Klargöra värdet av de centrala arrangörsorganisationerna och fastställa att de även i fortsättningen skall fördela medel till lokala arrangörer.

En annan sak är att arrangörer liksom fria grupper inte får uppräknings av sina anslag med inflationen. Man ger lite mer pengar ibland och kallar det reform men i praktiken kompenseras bara för förluster under många år. Samtidigt efterlyses fler arrangörer, regelsystemet ändras för att släppa in flera. Antalet arrangörer med inriktning på folk- och världsmusik behöver bli flera. Detta kräver ökade anslag.

Riksdagen bör uttala att arrangörerna skall uppvärderas i kulturpolitiken och få ökade anslag – anslagen skall värdesäkras.

Musiklivets genrer

Förutsättningarna för professionella musiker är mycket olika beroende på vilken genrer de är verksamma i. Detta diskuteras varken i kulturutredningen eller i propositionen. Medan orkestrar och det institutionella musiklivet har produktionsresurser saknas sådana för alla inom genren folk- och världsmusik. RFoD anser att det behöver skapas nya centra med genrekompentens som kan fungera som produktionsresurser för frilansare. Musikalliansen är ett positivt steg men har marginell betydelse för genren folk- och världsmusik. I Norge och Danmark talar man om ”rytmisk” musik och gör reformer för musikgenrerna rock-, jazz-, folk- och världsmusik. Sverige borde göra likadant.

Riksdagen bör uttala att det finns ett behov av egna kompetens- och produktionscentra som kan utveckla folk- och världsmusikgenren.

RFoD - RIKSFÖRBUNDET FÖR FOLKMUSIK OCH DANS

kontor: Nybrokajen 11
post: Box 16344, 103 26 Stockholm
telefon: 08 – 407 17 74

e-post: anna.kronlund@rfod.se
fax: 08 – 407 16 50
hesmsidor: www.rfod.se / www.stallet.st

org nr: 80 20 10-9255
pg: 771 08-9
bankgiro: 5815-3289

Mångfald – mångkultur – interkultur – världskultur

Kulturutredningen och regeringen har tagit positiva steg och lyft fram betydelsen av mångfald. Det är dock märkligt att man måste byta begrepp ungefär vart femte år. Medan begreppen växlar så fryser resurserna inne. Det är otillräckligt att i regleringsbrev kräver att institutioner ska öka mångfalden. Det är bra att detta sker. Men om de inte har kompetens utanför det som de alltid gjort blir den ökade mångfalden inom ramen för den gamla enfalden – även om den har hög kvalitet.

Det behövs en ny politik för att inkludera allas kulturintresse. Problemet med begreppet interkultur är att man med den blandar samman politik för internationellt utbyte med politik för mångfald i Sverige. Det sker en förskjutning från fokus på musiker i Sverige till ökad import av artister från andra länder. Det saknas en verklig mångfaldspolitik för kulturlivet i Sverige. Mångkulturkonsulenterna har ägnat allt mera tid till intern utbildning inom landstingen där de är verksamma. Detta är också viktigt. Men det behövs resurser för att hjälpa fram artister – pedagoger som har hög kompetens i andra än de gängse kulturerna. Inte minst är det viktigt att vi öppnar upp kulturskolorna för att barn ska kunna lära sig andra musik och dansslag än de klassiska.

Riksdagen bör uttala att Kulturrådet skall avsätta mera resurser för att öka mångfalden i Sverige – för att främja att musiker och dansare som utövar kulturformer som idag saknar institutioner får höras och synas mera.

Stallet – folk och världsmusik

Stallet – folk och världsmusik invigdes för nio år sedan. Sedan dess har Stallet blivit allt mera unikt. Det är idag den enda scenen som har huvudinriktning att presentera artister med annan kulturell bakgrund och bosatta i Sverige. Andra scener med interkulturell inriktning har under tiden som Stallet funnits allt ökat andelen internationella gästspel på bekostnad av program med musiker i Sverige.

Det finns en oro för vad som ska hända med Stallet i framtiden eftersom lokalen och en hel del av de resurser som finns för Stallets existens kanaliseras till RFoD via Rikskonserter som skall läggas ner. Stallet får inte läggas ner! Stallet bör ges möjlighet att utöka sin verksamhet. Resurserna för Stallets verksamhet bör gå direkt till RFoD.

Riksdagen bör uttala betydelsen av Stallet folk- och världsmusik som Sveriges främsta scen för presentation av musik med gamla traditionella och gamla i moderna former samt ge regeringen till känna att Stallets verksamhet bör utvecklas.

Dans från hela världen

Dans från andra kulturer har diskriminerats i kultursverige. Vi ser små glipor i de dörrar som under lång tid varit stängda. Kulturrådet har klargjort att stödet till fria danslivet i princip omfattar även dansformer som är traditionella. Men trösklarna eller kanske man kan till och med säga murarna mellan olika delgenrer inom dansen är mycket högre än i andra kulturformer så som musik och teater. Det saknas en politik för detta genreområde. Det gäller både folklig dans med rötter i Sverige och i andra kulturer, klassiska indiska och andra dansformer från Asien liksom modern dans som hiphop. Dansformer som bygger på traditioner och kombinerar sceniska och sociala former på olika sätt behöver en egen politik. Så länge det inte utvecklas en särskild politik för dessa genrer så kommer de att diskrimineras. Ett första steg bör vara att Kulturrådets referensgrupper inkluderar kompetens från dessa områden. Ett andra steg bör vara att man särskilt utreder mångfalden i danslivet och hur den kan främjas.

Riksdagen bör ge regeringen till känna att stödet till danslivet skall mer aktivt inkludera traditionella dansformer med rötter i Sverige och i andra kulturer – från polska till hiphop.

Riksdagen bör ge regeringen till känna att ett uppdrag bör ges till Kulturrådet att utreda hur man bäst kan främja mångfalden i danslivet och inkludera dansformer och dansare i det offentliga danslivet som idag mestadels står utanför detta.

Amatörer och det ideella kulturlivet

RFoD instämmer i uttalande som gjorts på Amatörkulturens samrådsgrupps möte 090923 se <http://www.rfod.se/aktuellt/dokument/axUttalande090923.pdf> se även www.amatorkultur.nu

RFoD instämmer också i uttalande från Ideell kulturallians – se www.ideellkultur.se

Riksdagen bör ge regeringen till känna att dialogen med ideella och idéburna organisationer bör inledas snarast möjligt – helst redan under 2009.

Riksdagen bör också ge regeringen till känna att Kulturdepartementet och Kulturrådet bör ha ett huvudansvar för att följa, dokumentera och utveckla amatörkulturområdet.

Internationellt marknadsföring / Internationellt utbyte

Musiker och dansare som utövar musik och dansformer med rötter i traditioner är en tillgång för Sverige. Oberoende av om de utövar kulturer med gamla rötter i Norden eller i andra delar av världen. Internationellt utbyte och behovet av mångfald i Sverige behöver hållas isär så som vi redan diskuterat ovan. Med rätt satsning på internationell marknadsföring bör våra artister kunna få en bättre försörjning. Det är viktigt att den internationella marknadsföringen inkluderar Europa och Norden våra närmaste arbetsmarknader. Idag saknas resurser för samverkan inom Norden. Likaså saknas resurser för samverkan i Europa. En framtida organisation bör kombinera genrekompetens – genrekontaktnät och kunskap om de internationella marknaderna. Vi bör i Sverige studera hur dessa frågor lösts i Danmark, Finland, Norge. Sverige har halkat efter vad gäller marknadsföring och också vad gäller stöd till exempelvis festivaler.

Riksdagen bör uttala att Kulturrådet skall avsätta mera resurser för att öka mångfalden i Sverige – för att främja att musiker och dansare som utövar kulturformer som idag saknar institutioner får höras och synas mera och som är bosatta i Sverige.

Riksdagen bör ge regeringen till känna att framtidens musikplattform skall konstrueras så att den tillvaratar både behovet av central kraft och genrekompetens samt att en dialog om hur detta bäst kan lösas skall föras med organisationerna som företräder de olika musikgenrerna.

Barn och unga i kulturpolitiken

Regeringen uppmärksamma barn och ungas behov av kultur. Vi instämmer. Alla barn och unga bör få möta framstående artister och pedagoger med bakgrund i olika musik- och danskulturer. Barnen bör få både uppleva och utöva musik och dans. Det ideella organisationslivet bör ges en ökad roll i arbetet med att erbjuda kultur till barn och unga.

Riksdagen bör uttala att Kulturrådet skall ges i uppdrag att i dialog med genreorganisationer inom det ideella kulturlivet analysera hur dessa organisationers kompetens kan bättre tas tillvara för att fler barn och unga skall uppleva och utöva kultur – både på skoltid och fritiden.

RFoD instämmer i uttalanden om Kulturpropositionen från Ideell kulturallians www.ideellkultur.se – Amatörkulturens samrådsgrupp **ax** <http://www.amatorkultur.nu> / <http://www.rfod.se/aktuellt/dokument/axUttalande090923.pdf> och RFoD stödjer och arbetet inom MAIS för att främja ideell arrangörsverksamhet inom olika musikgenrer se www.mais.se.

Göteborg / Stockholm 27 september 2009

Eva Åström Rune
ordförande
070 551 57 55

Lars Farago
förbundssekreterare
070 765 34 37